

Školiteľský posudok dizertačnej práce Zuzany Bahulovej:

Vývoj nového produktu pomocou technológie 3D scanneru

Na dizertačnej práci Zuzany Bahulovej oceňujem najmä to, že do posledného písmena a filmového okienka je celá autorkou prežitá. Zhŕňajú sa v nej všetky študentkine doterajšie profesionálne i voľnočasové skúsenosti. Poznatky animátorky, ale i zároveň majsterky ČR vo veslovaní. V prvom variante teoretickej práce bolo až úsmevné sledovať, ako sa predložený text štylisticky menil a vyvíja od kostrbatejšieho úvodu „povinných tancov“ smerom k pasážam, popisujúcim veslovanie. Bolo jasné, že tu sa Zuzana cíti ako ryba vo vode. Text tohto jadra je od prvej chvíľe svižný, jasný a hladký ako hladina v bezvetří. Čitateľ ním uháňa rýchlosťou osemveslice, dokonca ani nepotrebuje kormidelníka. Verím, že po korektúrach tieto rozdiely v jednotlivých pasážach už nie sú tak markantné. Jazyk práce je dobre zrozumiteľný, informácie sú logicky radené, obsahu porozumie aj čitateľ, ktorý nie je priamo z kinematografickej, či veslárskej branže. Práca rozsahom i obsahom spĺňa zadanie. Explikácia filmu, okrem popisu samotného procesu tvorby, približuje metódy výučby animácie na University of California. Táto časť je obzvlášť čisto napísaná. Pre lepšie pochopenie a predstavu je celý text doplnený ilustráciami.

Praktickú časť tvoria dva krátke filmy a samotná kompresná kombinéza. Čo sa v práci nespomína, je fakt že autorka okrem tejto experimentálnej kombinézy navrhla aj reprezentačné dresy nemeckého veslárskeho olympijského družstva! K samotnej kompresnej kombinéze sa erudovane vyjadril športový lekár MUDr. Zdeněk Oharek. Ja sa cítim viac kompetentný hovoriť o dokumentárnom a animovanom filme. V prípade vzdelávacieho snímku, tento nemôžeme posudzovať iba z filmárskeho hľadiska, ale aj ako záznam dizajnerskej práce doktorandky. Zatiaľ, čo „bežný režisér“ je pozvaný na dokumentáciu výrobu iného tvorcu, v tomto prípade autorka produkt i sama navrhla a kompletne zariadila zhotovenie prototypu. Dokumentárny záznam osviežujú krátke vtipné animované vsuvky.

Film Coache vznikol na dvoch rôznych kontinentoch, s odlišnou kultúrnou tradíciou, čo sa podpísalo na jeho kvalitách ale i nedostatkoch. Dôkladné školenie v duchu americkej animačnej školy pozitívne podporilo najmä pohybovú stránku diela. Nie, že by sa princípy disneyovskej animácie na našej univerzite nepreberali, ale človek je omnoho vnímavejší, ak si za prednášky a semináre platí z neľahko nastrádaných úspor a za spolužiakov má ázijských vorkoholikov. Zuzana sa neskôr zo svojimi draho získanými skúsenosťami nezištne podelila s rodnými českými študentmi FMK UTB na zaujímavej prednáške o svojej stáži v Amerike. V snímke sa dôsledne uplatňuje kontrastné typologické rozlíšenie jednotlivých aktérov (k čomu donútiť českých „animé-mangistov“ je temer nemožné!). Vo vodorovnom svete veslárov ale občas pokrívka perspektíva. Ak by sa film odohrával v inom prostredí, tento prešľap by bol na prospech veci, ale ak dominantná plocha predstavuje vodnú hladinu a predmety sa pohybujú v rozpore s touto rovinou, v podprahovom vnímaní to zaškripe.

Osobne som za najväčší problém považoval konotáciu a denotáciu symbolov dvoch vzdialených kultúr. Ako sa napríklad ukázalo, moja generácia vníma dobre oblečeného tučného muža, ako nenažraného kapitalistu-vykorisťovateľa. Až po osвете autorkou som

pochopil, že skutočne takto distingvovane oblečení chodili tréneri veslárov. Raz darmo, vyrastal som v generácii, ktorá voľný čas trávil v modrých teplákoch, červených trenírkach a na golfové ihrisko v pražskom Motole vyrážala vo vojenských kanadách. Som vďačný, že stále sa je čo nové dozvedieť!

Naopak, Američanov by sme mali k nám pozvať na školenie, ako vyzerá fľaša dobrého trúnku (u nás na vychodze máme obzvlášť vhodné edukačné zariadenia, plné erudovaných inštruktorov). Národ, ktorý ešte aj pivo musí piť z papierového vrečka, ťažko potom zoštylizuje hlavný pracovný nástroj vytrénovaného alkoholika. Pritom Amerika vďačí etanolu za veľa. Washingtonský obelisk by mal mať tvar fľaše (nemám na mysli od Coca-coly). Bez ohnivej vody by nekúpili výhodne Manhattan a nebyť prohibície, nezbohatnú Kennedyovci. Každopádne, fľaše zobrazené vo filme evokujú viac náplň do chladiča než hasiacu tekutinu hrdla ťažko trápeného neutíchajúcim smädcom.

Na druhej strane, hneď v úvode, autorka veľmi dobre využila etiketu na jednej z nich, aby v animovanej skratke priblížila „pracovné“ úspechy hlavného hrdinu – trénera notorika. Škoda, že doktorandka nerozvinula i ďalej viac grafické možnosti animačnej skratky ale sa pridrižovala disneyovského verizmu, koketujúceho s poetikou hraného filmu. I v takom prípade však mohla ešte viac uplatniť klasické pravidlo humorného zveličovania (napríklad pri poruche motora).

K záverečnému sumáru celkových výsledkov štúdia pripomínam obrovský kus práce na propagácii univerzity a Zlínskeho kraja doma i v zahraničí (napríklad výstavu v pražskej galérii Zvon, komix o chemikovi Ottovi Wichterlem, design športových dresov pre družstvá veslárov Nemecka a Nórska), ako aj finančne náročný vzdelávací pobyt v Kalifornii, z veľkej časti hrađený zo študentkiných vlastných zdrojov.

Napriek uvedeným drobným výhradám odporúčam predloženú teoretickú i praktickú časť dizertačnej práce prijať k obhajobe.

V Bratislave, 21.V. 2015.

Prof. Ondrej Slivka ArtD.